

„Liberalizovaný trh v Evropě se už stává jen iluzí,“

uveldl v rozhovoru pro časopis All for Power Ing. Jiří Feist, člen představenstva a výkonný ředitel pro strategii firmy EP Energy v rámci Energetického a průmyslového holdingu (EPH).



Jiří Feist (narozen 25. dubna 1962)

V roce 1986 ukončil studia na ČVUT, Fakultě elektrotechniky v Praze. Dříve působil ve skupině ČEZ v pozici ředitele pro strategii (2004 až 2011), výkonný ředitel pro strategii ČEPS (2002 až 2004) a ředitele Ústředního energetického dispečinku ČEPS dříve ČEZ (1996 až 2002). Byl aktivní v CENTREL (Sdružení energetických společností Polska, Maďarska, Slovenska a ČR) od jeho založení v roce 1992, byl členem výkonné Rady CENTREL, viceprezident (2003 až 2004), od roku 1996 zastupoval v UCPTE později UCTE, kde byl členem výkonné rady (2000 až 2004) a vedl mezinárodní projekty propojování energetických soustav, např. připojení elektrizační soustavy České republiky k západoevropské propojené soustavě nebo resynchronizace Sever-jih (opětovné připojení zemí bývalé Jugoslávie, dále pak Bulharska, Rumunska a Řecka). V EP Energy pracuje od dubna 2012, současně je i členem představenstva (od února 2013).

neodpovídající ceně za silovou složku elektrické energie na velkoobchodním trhu. Je obecně známo, že cena silové složky elektrické energie na burze, která se odvíjí od nabídky a poptávky klesá, ale koncová cena pro odběratele stále roste. V současné době se tato položka vypočítává z ceny tzv. závěrných elektráren, což jsou zpravidla konvenční zdroje, aktuálně převážně černouhelné zdroje. Vzhledem k tomu, že Evropa rází cestu podpory výstavby obnovitelných zdrojů elektrické energie, obrovským způsobem je dotuje, pak je jasné, že klasické velké zdroje elektřiny jsou nekonkurenceschopné a jsou vytlačovány z uplatnění na trhu. Úměrně tomu pak cena silové elektřiny na burze dále klesá a kruh se tímto uzavírá...

Jak je to aktuálně se silovou složkou ceny energie?

Cena silové složky elektrické energie na burze je nyní cca 40 Euro/MWh, ale abychom dostali skutečnou hodnotu, musíme přičíst výši podpor. Pak skutečná cena elektřiny je např. v ČR o 25 Eur/MWh vyšší a v Německu o více jak 50 Eur/MWh. A za tyto ceny by se již vyplatilo investovat do klasických zdrojů bez dotací a mohlo by se soutěžit o konkurenčně nejlepší projekt, jak tomu bylo dříve. Mimochodem klasické zdroje poskytují pro elektrizační soustavu spoustu doprovodných služeb, které OZE neumí a ty pak mohou chybět při zajišťování bezpečnosti provozu.

Ale dříve se stavěly elektrárny na fosilní paliva i při ceně 25 Eur.

To byla cena elektřiny před více jak 10 lety, a to se to taky příliš nestavělo, liberalizace měla pomoci rozvíjet investice do odvětví. Když si ale v současné době připočítáte obrovský nárůst požadavků na zvyšování účinnosti energetických

zdrojů (vyžaduje i kvalitnější a dražší materiály, především ocel), snižování emisních limitů a další legislativní požadavky, tak se dostáváte cenově k dnešním hodnotám, které se budou pohybovat na úrovni 60 Eur/MWh a více pro nové zdroje. Je to ale pořád méně, než kolik je cena silové elektřiny s podporovanými OZE. To si je potřeba uvědomit, že je to další příspěvek odběratelů na OZE. Čili dejme si to vše ještě jednou dohromady... Výstavba nové elektrárny se za současné situace z mnoha důvodů prostě nevyplatí. Bohužel ani výhled do budoucna nepřispívá ke stabilitě systému resp. trhu, a tak se dnes vyplatí investovat jen do OZE, pokud zůstane stabilní prostředí na podpory.

Chápu to tak, že se dostaneme ještě do hlubší propasti.

Ano, to je možné a i reálné, ale to je důsledek nesystémových zásahů do legislativy a rostoucí regulace systému způsobující další pokřivení trhu v Evropě. Liberalizovaný trh v Evropě přestává fakticky existovat. Současný stav je takový, že investoři nehledají finanční zdroje u sebe nebo v bankách, ale sledujeme doslova hon za dotacemi a podporami. Ale tam, kde je přerozdělování, se nedá hovořit o volné soutěži na trhu. Nacházíme se tak stále ve více a více v regulovaném prostředí. Primární cíl liberalizovaného trhu se zcela vytratil a trh volá po celkové revizi.

Co vlastně bylo tím hlavním cílem, už je to dávno, připomeňme si to.

No přece férová soutěž a levnější cena elektrické energie pro koncového uživatele. Otevření energetiky pro privátní investory, kteří nahradí zastaralé zdroje novými. Liberalizovaný trh měl také snížit celkový instalovaný výkon energetických

DEFORMACE TRHU ZADUPALA NOVÉ INVESTICE DO ZEMĚ

V rámci letošního ročníku konference Asociace energetických manažerů jste uvedli, že se investice do výstavby klasických energetických zdrojů v Evropě nemůže dnes vyplatit. Opravdu je situace tak vážná?

Ano, stojím si za tímto prohlášením čím dále tím více. Prostě pokud kdokoliv uvažuje o investicích v oboru energetiky, měl by se dívat především na strukturu různých dotací a podpor, protože proti trhu to nevychází. Snad jen u obnovitelných zdrojů, pokud zůstane zachován stávající systém jejich podpory.

Co přispělo k tomuto stavu?

Především totální deformace trhu způsobená jeho přeregulací, která vede v realu k naprosto



United Energy Most



Těžební důl Profen společnosti MIBRAG (Sasko-Anhaltsko, Německo)



Elektrárna Wählitz společnosti MIBRAG (Sasko-Anhaltsko, Německo)

Jiří Feist: „Pokud chceme pokračovat v cestě dalšími podporami OZE, potřebujeme v tomto systému více peníze. Ty získáme jen a pouze od daňových poplatníků a ti si někde peníze musí vydělat. Pokud však Evropa není i z důvodu vysokých cen koncové elektrické energie konkurenceschopná světu, pak může nastat situace, že daňový pramen podpory OZE a čistých technologií vyschne, protože si zlikvidujeme průmyslovou produkci a nebude mít kdo platit daně.“

zdrojů v Evropě, protože v Bruselu si mysleli, že jich máme zbytečně mnoho. Počítalo se, že nebudou při očekávaném poklesu spotřeby z důvodu snižování energetické náročnosti potřeba. Bohužel spotřeba od zavedení liberalizace stále rostla až do ekonomické krize a teď se postupně zotavuje. Z důvodu celkového poklesu průmyslové produkce, ale i zavádění nových technologií neočekávám tak strmý nárůst, ale spíše pozvolný. Těžko odhadovat, ale určitě ne více jak 1 % ročně, pokud se tedy ekonomika nevzpamatuje, což se zatím nejví.

Proč se nedaří třeba konkrétně tady toto – snížení spotřeby?

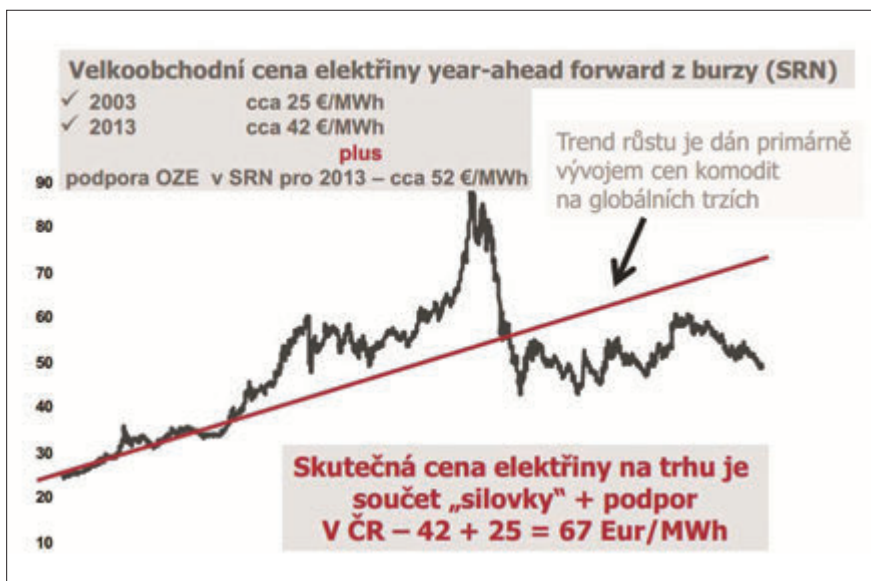
Nejlepším opatřením pro úspory je motivace přes cenu energie, na druhou stranu především pro průmysl je důležité, aby tyto ceny byly v Evropě srovnatelné a neovlivňovaly konkurenceschopnost. A to bohužel nefunguje i z důvodu národních systémů podpor OZE, poplatků za sítě atd. a z toho vyplývajících odlišných cen pro průmysl např. v ČR a Německu, což je špatně. Průmysl pak nemá na investice, které by snižovaly energetickou náročnost, na zavádění nových technologií.

Evropská komise pak přichází s dalšími a dalšími normami jako je např. o Energetické účinnosti/úsporách, kde stanovuje procentní úsporu bez respektování kolik to bude stát a snaží se dostat do hry paradoxně i výrobce elektřiny a distributory. Ale to je jako kdybyste chtěl, aby řezník běhal po náměstí a křičel na lidi, aby nejedli maso.

Evropská unie mi někdy připomíná těžkotonážní nákladní vlak s různorodým nákladem. Řídí se velkou rychlostí někým do neznáma, a když již reaguje na nové skutečnosti, pak bohužel se značným odstupem. Na jednu stranu chce liberalizovaný trh s elektřinou, na druhou stranu chce regulativně snižovat spotřebu a podporovat protekčně OZE. Výsledkem jsou stále nová a nová legislativní opatření, která ale nereagují na skutečný stav nebo přichází pozdě a v nesprávný okamžik. Vlastně pak ani nevíte, co je ta hlavní priorita, od které se vše odvíjí.

Můžeme uvést příklad?

Příkladem jsou třeba emisní povolenky a celý systém trhu s nimi (Pozn. Evropského systému emisního obchodování - EU ETS), což je typická umělá komodita zavedená na trh pro naplnění jedné ze strategií Evropské komise. Brusel však nedostatečně analyzoval ekonomické dopady jednotlivých strategií a relací mezi nimi včetně vývoje



Příklad vývoje ceny elektřiny (stav na počátku roku 2013)



Elektrárna Opatovice

Jiří Feist: „V rámci svého působení v ČEZ jsem byl jedním z těch, kteří se podíleli a podporovali přípravu dostavby. Nicméně trh, jak o něm zde hovoříme, se vyvíjí jiným směrem a tak jsem skeptický, zda pro dostavbu jaderné elektrárny k horizontu 2025 nastala ta správná chvíle. Zavedení legislativních opatření, jako je např. diskutovaný kontrakt pro garantovanou cenu nízkoemisních zdrojů, bez celkové představy o budoucí struktuře trhu by mohl prohloubit nejistotu na trhu, pokud ještě nějaký zůstane.“

trhů, a i proto je EU ETS od počátku jako přebytekový. Dnes se komunikuje, že hlavním příčinou přebytku je ekonomická krize z roku 2008 a pokles průmyslové produkce, ale mezi hlavní příčiny patří i podporované zavádění OZE na trh a tím snížení produkce klasických zdrojů a tudíž jejich emisí – sečtením všech vlivů v systému vznikl přebytek cca dvou miliard povolenek. Očekával bych solidní analýzu jak ozdravit systém, ale výsledkem kompromisů mělo být odebrání poloviny množství přebytku (plánovaný backloading – odeberu a vrátím). Už jeho příprava vzbuzovala nedůvěru, např. jak v odhadech, co to udělá s cenou povolenky, nejdříve to mělo vést až k ceně 15 eur a postupně se to snižovalo. Ale když ze dvou miliard přebytkových povolenek stáhnou z trhu necelou miliardu, trh to přece neoživí. Pořád zbývá miliarda volných povolenek. Dnes, den po neúspěšném hlasování v EP o backloadingu, máme jen další nejistotu do budoucna – co vlastně s EU ETS bude? Důsledkem je, že jedinou cestou je celková revize systému obchodování s povolenkami,

Když už jsme u emisí CO₂, tak dalším příkladem pokřiveného tržního prostředí je to, že povolenky byly zavedeny a vztahují se pouze na určitou část průmyslového sektoru. Odvětví, které nespádají do EU ETS, tak mají někteří opět výhodu na trhu.

Je ale snaha řešit to tzv. uhlíkovou daní?

Snaha byla, ale výsledkem je, že tento úkol byl z legislativního plánu vlády vyškrtnut a trh tak



Elektrárna Opatovice

zůstává i v tomto směru pokřiven. Evropa stojí před zásadní otázkou. Chceme bezemisní energetické zdroje nebo chceme být konkurenceschopní. Zakopali jsme se doslova do země desítkami směrnic a opatření, která soutěž brzdí a nikoliv podporují. Od roku 1996 Brusel vydal desítky zásadních regulačních opatření v oboru energetiky. V tomto gulášu se neorientují ani největší a nejrenomovanější energetičtí specialisté a ekonomové. Energetika je oborem, který potřebuje stabilní prostředí. Investice jdou do miliard, jejich návratnost se počítá na desítky let a je to tedy logické, že investoři nechtějí investovat v nejistém prostředí, ztracují ochotu do takového rizika jít.

TROCHU ČISTŠÍ PROSTŘEDÍ NEBO PRÁCE A MZDA?

Nebylo by ale na škodu, žít v čistém prostředí.

Samozřejmě, ale současně bych chtěl, aby toho zlepšení bylo dosaženo s nejnižšími možnými náklady, tedy prostřednictvím soutěže. Dnes se nesoutěží ani mezi obnovitelnými zdroji, u kterých se nastavují různé ceny, natož aby se soutěžilo mezi všemi způsoby výroby elektřiny – ekologiza-

cí/modernizací klasických zdrojů, výstavbou nových zdrojů (i jaderných) a úsporami. Zlepšení životního prostředí se dá dosáhnout všemi těmito způsoby, proč si tedy nevybrat to nejlevnější?

Měli bychom přibrzdit „ekologické zákony“ a zamyslet se, zda v globálním světě neztrácíme konkurenceschopnost a možná považovat i nad tím, jaký je vlastně náš podíl k ochraně světového klimatu. V posledních dnech Evropská komise vydala do veřejné diskuse tzv. „Zelenou knihu“. Jde o strategii v energetice do 2030, ze které vyplývá, že chce pokračovat v trendu nárůstu podílu OZE až na 30 %, další opatření pro snižování emisí atd. Moc bych si přál, aby ČR pod vedením státní správy dokázala zpracovat jasné stanovisko za ČR, jak to vidíme s implementací a hlavně na co vlastně máme, abychom tu ještě měli fungující průmysl, což jsou naši odběratelé a my je potřebujeme. Čas máme do léta.

Absolutně tedy souhlasíte s tím, že se podpora OZE zastaví?

Žádné nové zdroje po naplnění Národního akčního plánu bychom neměli podporovat,



ŠKODA POWER, a Doosan company

Jsmе firmou s více než stoletou tradicí výroby parních turbín vlastní konstrukce.

ŠKODA POWER, dceřiná společnost globálně působící firmy Doosan a v rámci její organizační struktury člen skupiny Doosan Power Systems, je významným výrobcem a dodavatelem zařízení a služeb pro elektrárny, především pro stroje parních turbín. Naše portfolio zahrnuje parní turbíny v rozpětí výkonů 10 až 1250 MW pro široký rozsah aplikací.

Nabízíme optimální řešení projektů pro:

- Obnovitelné zdroje (biomasa, spalovny komunálního odpadu, solár)
- Paroplynové cykly
- Fosilní elektrárny
- Jaderné elektrárny

V těchto aplikacích:

- Elektřina a teplo pro města a obce
- Průmysl (papírenský a chemický, cukrovary, ocelárny atd.)
- Dálkové vytápění
- Modernizace

Vybrané současné projekty

1x127 MW, paroplynový cyklus Pioneer, Indie
1x32 MW, paroplynový cyklus Matix, Indie
1x320 MW, paroplynový cyklus Hatay, Turecko
1x122 MW, paroplynový cyklus Ramat Hovav, Israel
1x125 MW, paroplynový cyklus Hagit, Israel
1x138 MW, paroplynový cyklus Eshkol, Israel

1x45 MW, Stendal, papírna, Německo
1x39 MW, Lund, biomasa, Švédsko
1x44 MW, Sleaford, biomasa, Anglie
2x145MW, fosilní elektrárna Yunus Emre, Turecko
1x175 MW modernizace, Salmisaari, Finsko
2x110 MW modernizace, Sabarmati, Indie

ŠKODA POWER s.r.o.

Tylova 1/57, 301 28 Plzeň, Česká republika, tel.: + 420 378 185 000; fax: +420 378 185 910

e-mail: info.power@doosanskoda.com

www.doosanskoda.com

ŠKODA POWER
A Doosan company



a pokud existuje cesta k revizi stávajícího systému a omezení dopadů na trh a zákazníky, měli bychom ji využít. Chováme se však strašně hystericky a novela zákona o podporovaných zdrojích je toho důkazem. Na úkor totálně zpackané podpory solárního byznysu likvidujeme možnost podpor tam, kde by to mělo větší smysl – mám tím na mysli v našich podmínkách primárně biomasu, kterou jsme de facto odstavili z energetického využití. To je zcela opačná situace oproti našim sousedům v Polsku nebo Rakousku, kde je o biomasu obrovský zájem. Taký jsou tu projekty, které jsou rozpracované a investoři počítali s určitou stabilitou systému a investovali nemalé prostředky do přípravy projektů a to by se mělo zohlednit v novele zákona. Jinak s podporou OZE by se mělo skončit – jak energetický, tak i finanční potenciál v ČR je v podstatě vyčerpán a i proto jsem hovořil o nezbytnosti jasné reakce na plány z EC.

Pojďme od OZE ke spalovně a vašemu projektu výstavby spalovny v Komořanech. Tady dotace nejsou zcela nedostupné, a přesto, mýlím se, když si myslím, že je projekt pozastaven...

Dá se to tak říci, nacházíme se ve vyčkávací pozici. Příprava projektu z naší strany dospěla do fáze, kdy k jeho realizaci je nezbytné splnit podmínky ze strany státu, a to je podpora při získání dotace z Evropských fondů a úprava legislativy pro poplatky z komunálního odpadu. Jednak si musí Česko vyřešit zcela jednoznačně svůj systém odpadového hospodářství. Evropská direktiva jasně hovoří o tom, že bychom měli jednak odpadů produkovat co nejméně, následně se pokusit o recyklaci a pak i energeticky využít. Zařízení pro energetické využití odpadů je součástí této stavebnice, ale nedaří se nám direktivy z Unie implementovat do naší české kotliny. Problém se skládkováním naplno propukne po roce 2015 i proto, že je to nejrozšířenější způsob řešení u nás, což není dobrá známka pro moderní společnost 21. století. A pokud budeme chtít stavět technologie pro využití odpadů až tehdy, tak může být pozdě. V současné době pracuje tým na MŽP, jehož výstupem by měla být dílčí novela zákona o odpadech, tak se snad podaří alespoň krok k nápravě. Mimochodem energetické využití odpadů poskytuje i dobrý alternativní zdroj energie za klesající zásoby hnědého uhlí, což si vyspělá Evropa dobře uvědomuje.

Evropská unie ospravedlňuje svůj obezřetný postup k poskytnutí dotace pro spalovny tím, že některé projekty v bývalém „východním bloku“ nejsou dostatečně připraveny...

Nevím, jak jsou na tom jiné projekty, ale ten náš proběhl standardně a čistě a i z jednání na Evropské komisi jsem měl tento dojem. Evropská komise má myslím spíše problém s tím, že Česko nemá problematiku nakládání s odpady vyřešenou legislativně v souladu s implementací příslušné směrnice.

Komisaři měli údajně výhrady k projednávání EIA vašeho projektu.

Doložili jsme Komisi průkazné materiály, které jednoznačně hovoří o tom, že se každý mohl podle

zákona vyjádřit. Disponujeme i materiály o tom, že na všechny připomínky bylo podle zákona reagováno. Takže nyní čekáme, ale na rovinu... Jsme na samotné hraně, zda do projektu půjdeme. Limitní proto, abychom vše ještě stihli, vidím v řádech měsíců.

TRANSFORMÁTORY PROTI PŘETOKŮM? BOHUŽEL MUSÍME STAVĚT ENERGETICKÉ BERLÍNSKÉ ZDI

Máme dostatečně koordinované národní energetické politiky v EU?

Jednoznačně nemáme. Komise sice vyhláší různé direktivy, prakticky každý stát si bez ohledu na sousedy dělá v oblasti energetiky, co chce. Podívejme se na příklad Německa. Rozhodli se ze dne na den zahájit proces odstavování svých jaderných elektráren a masivní podpory svých slunečních a větrných farem. Výsledek? Problémy s přetoky elektrické energie má několik států Evropy a brání se speciálními opatřeními – např. regulací toku výkonu.

Nehodil by se v této fázi nějaký celoevropský ministr energetiky?

Za současné situace nikoliv. Jsem zastáncem toho, že každý stát má právo na to, jak má vypadat jeho energetický mix. To ale neznamená, že bude způsobovat takové problémy v přenosových soustavách, jak to dělají Němci půlce Evropy. To je špatné.

Transformátory s příčnou regulací jsou ale takovou novodobou energetickou berlínskou zdí...

Dá se to tak říci, ale nedivím se společnosti ČEPS, že i ona k tomuto kroku přistupuje. Když dojde k výpadku proudu, nikdo z nás si nepůjde stěžovat do Bruselu nebo Mnichova, ale do Prahy na ČEPS. Mrzí mě to, protože to znamená konec klasické propojené Evropy. A pokud chápe elektřinu jako zboží, tak je to vlastně i omezení jeho volného pohybu, což je jeden ze základních kamenů EU.

Dobře, jak byste situaci vyřešil? Podpora větrného a solárního byznysu je v legislativě doslova zabetonována.



Přízeňská energetika

Možná bych viděl cestu v tom, že majitelé zdrojů, které způsobují přetěžování sítí, budou nuceni investovat do stabilizačních systémů sítě. Mám tím například na mysli problematiku akumulace elektrické energie. Ať se prostě ti, kteří způsobují vícenáklady při přenosu a distribuci, podílejí na řešení pro stabilizaci bezpečného a spolehlivého provozu – mimochodem to ukáže i jejich skutečný náklad na výrobu elektřiny.

Neměli by nám tedy Němci přispět na naše přenosové soustavy?

Víte, Němci podle mě již velice dobře ví, že mají problém, že infrastruktura musí předcházet výstavbě nových zdrojů. Ze soustav sousedů si dělají levné dálnice. Ať si udělají spíše pořádek na své straně, než aby nám na něco přispívali. A pokud nestihnou v termínech realizovat svá posílení, tak by měli ONI omezit výrobu ze svých OZE a neohrožovat mezinárodní spolupráci. Tak to vypadá jak s klasickými dálnicemi, které máme taky zdevastované z důvodu tranzitů těžkých kamionů.

DOSTAVBU TEMELÍNA JE POTŘEBA SPRÁVNĚ NACASOVAT

Takže sdílíte názory některých lidí, např. Michala Šnobra, kteří hovoří o tom, že dostavba jaderné elektrárny Temelín je v současné době nevýhodná? Nicméně když nebude dostavba Temelína, profit z toho můžete mít právě i vy, váš holding. Jakou pak mají tato prohlášení váhu?

Jsem jednoznačně zastáncem jaderné energetiky a vidím v tomto zdroji budoucnost. Je a bude to mohutný zdroj, který je základním prvkem a nedílnou součástí odolné přenosové soustavy. Je proto potřeba si jádro udržet i proto, že jde o velice důležitý prvek k regulaci, čili bezpečnému provozování sítě. Napěťové měniče fotovoltaických elektráren stabilizačním prvkem v soustavě určitě nejsou.

Cena elektrické energie na burze by se tak měla blížit k 70 Eur/MWh aby takový kontrakt řešil jen krátkodobé fluktuace trhu. A to je již cena, kdy je pro investory zajímavé postavit například jadernou elektrárnu – například na nedávném Žofínském fóru to potvrdil i zástupce společnosti Westinghouse, který uvedl, že jaderku se vyplatí postavit při ceně 65 Eur/MWh a výše. Jak jsme si jisti, že se trh bude vyvíjet takovým směrem, že plánovaný kontrakt bude pokrývat jen fluktuace kolem tržní ceny a ne trvale dotovat projekt?

Proč nenastala ta pravá chvíle?

Odpovím otázkami... Víme, kolik bude stát silová složka elektrické energie v roce 2020? Instalace OZE bude dále a dále v Evropě přeci dále růst. Jak bude vypadat spotřeba elektrické energie? Dojde skutečně k oživení ekonomiky? Jak rychlý bude proces investic do úspor? Dojde skutečně k plánovanému útlumu klasických zdrojů? Pokud investor na tyto otázky zná odpověď, pak ať se klidně rozhodne pro dostavbu dvou bloků. Já si odpovím nejsem jist, a proto bych byl na jeho místě velice obezřetný.

Ale dostavba jaderné elektrárny se může stát i pověstnou „hladovou zdi“ pro skomírající český průmysl.

Rozlišujeme dva základní pohledy – co potřebuje česká energetika a jak by se měla vyvíjet a co je potřeba udělat pro ozdravení průmyslu. To jsou dva různé příběhy. A pokud jsme přesvědčeni, že tato stavba dává tak významný podnět k růstu průmyslu a pomůže k jeho konkurenceschopnosti, tak určitě z toho růstu budeme schopni kompenzovat rizika z energetického trhu, pokud se v Evropě bude vyvíjet tak, jak plánuje Komise. Anebo budeme muset přizpůsobit strukturu trhu tak, aby tam takový zdroj měl smysl, a to není jen o jednom kontraktu. Chce to zásadní změnu.

Jakou?

Např. v Anglii plánují v podstatě zásadní omezení liberalizace trhu, který jim přestal pro investice fungovat. Jasně nadefinovali strukturu a přistoupili k zásadní reformě, což s sebou obnáší i daňové a strukturální změny. Reforma je vyvolána i nedostačeným výhledem energetické bilance a jde o silný ostrovní stát s dostatečně likvidním trhem. Je otázkou, zda si toto může dovolit Česká republika, která působí na energetickém trhu centrální Evropy, kde je výrazně ovlivněna ekonomicky i politicky Německem a dalšími státy, a proto bychom měli toto respektovat,

V Německu se staví i uhelné zdroje. Loni dokonce zvýšili podíl výroby elektrické energie z uhlí. Zvýšil se v zemi, která o sobě prohlašuje, že vyrábí čistou elektrickou energii a dává se sama za vzor.

Ano, ale je to důsledek projektů zahájených před rokem 2008. Pokud Německo nezmění svůj názor na jaderné zdroje, tak právě tyto uhelné zdroje budou potřebovat ke stabilizaci provozu. Němci si velice dobře uvědomují, že budou potřebovat rovnováhu mezi klasickými a obnovitelnými zdroji a proto taky přemýšlejí o své vlastní transformaci trhu.

ČAS NA ZMĚNU JEŠTĚ EXISTUJE

Nejbližší místo pro investice je Turecko. Není to smutné?

Je to myslím odraz naprosté reality na evropském trhu.

Nicméně zástupce Evropské komise pro energetiku, Jan Pánek ale na nedávném Energetickém regulačním fóru prohlásil, že jsou připraveny biliony Eur na investice do energetiky, čistých technologií, Smart Grids ...

Ve vši účtě k panovi Pánkovi... Opět se budu opakovat a odkazovat na již uvedené v rámci tohoto rozhovoru. A kde ty peníze vezmeme? Evropa si zkomplikovala svou budoucnost protichůdnými regulačními předpisy a finančním zdravím zrovna nehýří. A právě na tomto fóru, které uvádíte, vystoupil se zajímavou přednáškou např. Martin Novák z ČEZ, který právě o mnohdy protichůdných regulačních předpisech hovořil.

Dokud nebudou tyto technologie schopny samy žít na trhu tak bychom je neměli dále podporovat z daní.

Když Vás tak poslouchám, napadá mě konspirační teorie... Nestojí za tím vším Čína nebo USA, kterým by se pád Evropy v určitých směrech hodil?

Evropa si podřezává větve z Bruselu sama a dobrovolně. Situace je sice vážná, nikoliv však zoufalá. Ještě je čas s tím něco udělat.

Co třeba?

V celku by stačilo, abychom si vzájemně potvrdili, co chceme a zda na to máme. Na základě toho vznikne priorit, která by měla být jedna, pouze a jen jedna. Neměli bychom honit mnoho zajíců na jednou. Buď je to liberalizovaný trh (a pak ho nechme fungovat), nebo je to regulovaný trh. Pak už ale není elektřina tržní ale regulovaná nebo bezemisní energetika...

To by opravdu stačilo?

... Ještě snad toto: A zkusme rozhodnutí alespoň chvíli dodržovat.

Náš rozhovor končí nakonec docela pozitivně... Vypadáte ve stávající pozici a firmě spokojený.

Kultura v soukromém EP je jiná než v dřívějším zaměstnání, polostátní organizaci. Neříkám, že lepší, prostě jiná. Struktura v EP je jednodušší jak organizačně, tak i komunikačně. A je pravdou, že se mi zde dobře pracuje. Mým aktuálně nejdůležitějším tématem je právě legislativa a regulace a s tím i vytváření podnikatelského prostředí pro uplatnění našich zdrojů a dalších aktivit.

Čili chcete ovlivňovat legislativu?

Ano, každý významný podnikatelský subjekt musí sledovat, jak se legislativa vyvíjí a snažit se ji ovlivňovat. Tím vytváříte základ pro své budoucí hodnoty. V okamžiku, kdy zastupujete firmu, která má ambice být významným hráčem na trhu, musíte se snažit aktivně vstupovat do utváření trhu, na kterém působíte.

To bude chtít vytrvalost, pořádně se zakousnout ... Ale Vy, velký sportovec byste s tím neměl mít vlastně problém, že? Jen tak mimochodem, jak jste vlastně dopadl na Pražském maratonu?

V rámci loňského ročníku jsem do cíle doběhl v čase 3 hodiny a 45 minut a byl jsem spokojen. Pro mě bylo zajímavé a velkým zážitkem to, že jsem doběhl do cíle téměř současně s bývalým fotbalistou Pavlem Nedvědem. J

A letos jak jste 6. dubna dopadl na půlmaratonu?

Letošní půlmaraton byl dost náročný, byla velká zima a tak zlepšení o 5 minut na 1 hodinu a 35 minut si velmi cením. Škoda, letošní maraton musím ze zdravotních důvodů vynechat, tak to snad vyjde za rok.

Děkuji za rozhovor.
Stanislav Cieslar